

ПОРОХНЯВИЙ Андрій Вікторович
викладач кафедри фізичного виховання
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
КРЮКОВСЬКА Олександра Сергіївна
старший викладач кафедри фізичного
виховання Дніпропетровського
державного університету внутрішніх
справ

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ПРИ ДИСТАНЦІЙНІЙ ФОРМІ НАВЧАННЯ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ЗВО

Сучасна соціально-економічна ситуація в країні та в освітній системі така, що традиційні форми навчання та моделі освіти не можуть повністю задовольнити потреби навчальних закладів. Відправною точкою для цієї ситуації є пошук нових форм навчання, однією з яких було дистанційне навчання. Швидкий і систематичний розвиток інформаційних технологій терміново спричинили проблему модернізації та вдосконалення системи освіти.

Суть такої модернізації особливо актуальна в концепції дистанційної освіти, яка відкривається завдяки інтернету: нові можливості та перспективи розвитку. Існує велика кількість проблем, які необхідно вирішити, щоб повною мірою використовувати засоби дистанційного навчання. Фізичне виховання також є однією зі складових фізичного здоров'я та системи освіти в цілому. Через брак часу студентська молодь не завжди має можливість систематично займатись фізичним вихованням під керівництвом викладача, а знань для самостійного навчання недостатньо. У таких випадках необхідне дистанційне навчання, завдяки якому здобувач може брати участь у вільний час і майже в будь-якому місці.

На думку А. В. Сущенко, орієнтація навчання на використання інформаційних комп'ютерних технологій як високоефективного методу навчання забезпечує не лише підвищення рівня підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту, а й суттєво впливає на їх мотиваційну сферу, що веде до формування пріоритетних професійних та освітніх мотивів для

забезпечення успіху у засвоєнні професійних знань та вмінь. Тому використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій слід вважати важливою частиною базової підготовки кваліфікованого фахівця з фізичної культури та спорту [2].

Характерними рисами дистанційної освіти є:

1. Гнучкість - здобувачі, як правило, не відвідують звичайні заняття, але працюють у потрібний час, у потрібному місці та у зручному темпі.

2. Модульність - модульний принцип лежить в основі програм дистанційної освіти. Кожен окремих курс створює цілісне уявлення про певну наукову область.

3. Нова роль викладача - на нього покладаються такі функції, як координація пізнавального процесу, модифікація навчального курсу, консультування при розробці індивідуального навчального плану.

4. Спеціалізований контроль якості - замість класичної форми можна використовувати дистанційно організовану здачу стандартів контролю, співбесіду, письмовий звіт про виконану роботу.

З перевагам дистанційного навчання можна виділити наступне:

1. Технологія дистанційної освіти - це сукупність методів, форм та засобів взаємодії зі здобувачем у процесі самостійного, але контрольованого розвитку певного комплексу знань. Порівняно з традиційною, основна відмінність дистанційної освіти полягає в тому, що вона спирається переважно на самостійну роботу здобувачів.

2. Нові технології дозволяють візуальній інформації бути яскравою та динамічною, будувати процес навчання з урахуванням активної взаємодії здобувача зі системою освіти. Завдяки використанню аудіо та відео, курси дистанційного навчання є повноцінними та цікавими.

3. Можливість навчатися віддалено від місця навчання, не виходячи з дому. Це дозволяє сучасному здобувачу присвятити себе фізичному вихованню у зручний для нього час, підійти до вибору навантаження індивідуально, а також поєднувати роботу з навчанням.

Але не дивлячись на вагомі переваги дистанційне навчання має низку недоліків: відсутність безпосереднього живого спілкування між здобувачем та викладачем; неможливість виправити помилки, які трапляються під час вправ, відсутність постійного контролю; необхідність мати персональний комп'ютер, ноутбук або смартфон та мати постійний доступ до інтернету та відсутність за учнями. Дистанційне навчання вимагає суворої самодисципліни і його результат безпосередньо залежить від самостійності та обізнаності здобувача.

Для викладачів також існують певні труднощі, наприклад, висока складність розробки курсів дистанційного навчання. Одним із способів вирішення цієї проблеми є перегляд та використання існуючих відео та аудіо файлів, використовуючи методи поступового ускладнення дистанційних курсів [3].

Але дистанційне навчання краще, ніж зовсім відсутність освіти. Використання технологій дистанційної освіти при вивченні дисципліни повинно відбуватися у двох напрямках: у засвоєнні теоретичної частини навчальної програми на місцях із використанням традиційних засобів навчання, а також інформаційно-комунікаційних технологій; опановуючи практичну частину, здобувач повинен відвідувати університети та користуватися програмами відео конференцій, але в процесі практичної діяльності з фізичного виховання, значення технологій дистанційного навчання зводиться до мінімуму [1]. Однак разом з цим також важливими аспектами викладання є дозування та індивідуальний підхід (з урахуванням статі, фізичної підготовленості та здоров'я).

Використана література:

1. Ладика П., Шандригось Г., Шандригось В. Особливості застосування дистанційного навчання під час викладання спортивно-педагогічних дисциплін. *Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві*: збірник наукових праць. Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка. 2015. № 3 (31).

2. Сущенко А.В. Інформаційно-комунікаційні технології і засоби навчання в професійній підготовці майбутніх фахівців фізичного виховання і спорту. *Вісник Запорізького національного університету*. 2012. № 1 (7).

3. Тимошенко О.В. Особливості організації дистанційної форми навчання майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту у вищих навчальних закладах. Інститут фізичного виховання і спорту НПУ імені М.П. Драгоманова. 2014.